

PÒRTIC

HAN transcorregut dotze setmanes que MONTSENY es publica. En aquest nombre hi fa sobtada aparició el llàpiz del nostre artista En Francesc Guinart amb la capçalera que va a la portada i al cant de la muntanya.

Podem repetir encara que no havem sortit del període d'iniciació, perquè les seccions s'aixamplen, les planes s'augmenten, el nombre de col·laboradors i lectors i el d'anuncians i subscriptors va pujant de dia en dia.

El gest d'uns aficionats a la literatura, que som nosaltres, els qui fem el periòdic, que no tenim de literats i intel·lectuals altra cosa que l'haver fet abans un epistolari familiar curant de posar-hi tot l'enginy, ha tingut un ressò insospitat. Hem arribat en el moment oportú, en ocasió que els sectors vitals sentien fretura de manifestar-se. I enmig d'aquest esclat d'entusiasme, cal que apuntem, però, la lentitud d'adhesió dels elements netament intel·lectuals, abandonant o potser menyspreant la tribuna per nosaltres aixecada. Tal vegada és la única glòria que ens apuntarem, si logrem que en la formosa solidaritat del setmanari s'hi reveli la personalitat científica o artística del geni.

No creiem que sia esgotada la tasca, aquí on està per començar; orfe és la vila i comarca d'entitats culturals que l'agreguin al concert mundial; cap o pocs homes han sobressortit que ens donin una personalitat, si acàs ningú ho recorda ni els posa d'exemple per a què siguin emulats. La nostra història està enterrada en l'oblit i jau en la pols dels arxius, esperant que generosa ma la desempolsi, i llevat d'honroses excepcions, ningú gosa tocar-la. Tindrem de regressar a la llar pagesívola i recordar-ne les anècdotes contades pels àvis prop del foc en les vetlles de l'hivernada, i així reconstruir les accions heròiques i humanitàries que els nostres abanspassats ens llegaren.

En va esperem la llèura del professional científic per a què estudi els poderosos elements de la terra; ni es veu enlloc l'orientació d'una veritable política de atracció cap a la muntanya, ara que tant sovint van i vénen els industrials blanquejant la verdor amb noves edificacions.

Tot aquest treball l'havem de confiar forçosament al metge, al farmacèutic, a l'abogad, al notari, al rector o capellà, al mestre, al pèrit agrònom, químic o industrial que conviuen amb nosaltres i que són els únics que posseeixen prous coneixements, adquirits en la Facultat, Seminari o Escola especialitzada, per tractar-lo amb autoritat i mètode.

Una negativa de la seva part és un front en perill d'ésser romput per l'enemic i una riquesa abandonada en vergonyosa retirada. Podrà formular l'excusa a nom d'excés d'ocupacions quotidianes; mes tots els genis, els grans savis i inventors reeixiren en mig de grosses dificultats i sovint d'ocupacions ben diverses del fi que perseguien.

Per això, i per moltes altres causes nobles, hem fundat MONTSENY.

És una teia de flors boscanes que us oferim.